

og i flok, og den skal være ledsaget af relevante forslag, der bygger på rapportens konklusioner.

Den Videnskabelige Veterinærkomité afgav udtalelse den 30. september 1997, og Kommissionen må forventes snarest at forelægge Rådet en sådan rapport med forslag til revision af direktivet. Under de kommende forhandlinger om forslaget vil Danmark kunne tage udgangspunkt i de her foreslåede regler, hvoraf bl.a. § 6, stk. 4, netop er baseret på udtalelsen fra Den Videnskabelige Veterinærkomité. Lovforslaget vil således kunne få indirekte virkning på den danske holdning til den forestående revision af EU-reglerne.

7. Hørte myndigheder og interesseorganisationer

Lovforslaget har været sendt til høring hos Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Miljø- og Energiministeriet, Dyreværnsrådet, Det Dyreetiske Råd, Det Veterinære Sundhedsråd, Landbrugsraadet, Landsforeningen af Danske Svineproducenter, Landsudvalget for Svin, De Danske Landboforeninger, Dansk Familielandbrug, Slagteriernes Forskningsinstitut, Danske Slagterier, Kødbbranchens Fællesråd, professor Henning Staun fra Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole, Den Danske Dyr lægeforening, Foreningen til Dyrenes Beskyttelse i Danmark, Dyrenes Dags Komité, Dyreværnsforeningernes Fællesråd og Dyrefondet.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen angiver lovens anvendelsesområde. Omfatter et bedrifter med drægtige søer og gylte, der holdes indendørs til landbrugsmæssigt formål.

Herved holdes bedrifter med udegående dyr uden for lovens anvendelsesområde, idet dyrene på sådanne bedrifter holdes under helt andre forhold end dyrene i de gængse intensive indendørsproduktionssystemer. Dyrene er således ikke fikserede og har en anderledes fri adgang til rodemateriale og foder, der giver mæthedsfornemmelse, ligesom de kan regulere deres kropstemperatur efter behov ved sølebadning og lignende. Der er derfor ikke det samme behov for at fastsætte regler om disse forhold for udegående svin.

Endvidere gælder loven kun for bedrifter, der holder svin til landbrugsmæssigt formål, dvs. med henblik på kødproduktion eller avl. Loven gælder for alle bedrifter - uanset størrelse - der producerer svin til det anførte formål.

Hold af f.eks. drægtige hængebugsvin som kæledyr omfattes således ikke af forslaget. Det samme gør sig

gældende for drægtige søer og gylte, der holdes med henblik på opdræt af forsøgsdyr (minigrise).

Til § 2

Bestemmelsen definerer, hvad der forstås ved en sø og en gylt. Definitionerne svarer med en enkelt sproglig ændring til de definitioner, der er angivet i § 2, stk. 3 og 4, i den gældende bekendtgørelse om beskyttelse af svin. De er endvidere i overensstemmelse med definitionerne i Rådets direktiv 91/630/EØF om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin, artikel 2, nr. 3 og 4.

Til § 3

Bestemmelsen svarer til § 4 a i dyreværnsloven, jf. lov nr. 386 af 6. juni 1991 som ændret bl.a. ved lov nr. 183 af 14. april 1993. Formålet med bestemmelsen er at gøre det muligt administrativt at gennemføre direktiver fra EU om forsvarlig behandling af dyr og beskyttelse af dyrs velfærd.

Bestemmelsen blev foreslået indsat i dyreværnsloven i 1992, idet der havde vist sig et behov herfor. De internationale forpligtelser på dyreværnsområdet, der tidligere i det væsentlige forelå som udkast til forordninger, som efter vedtagelsen virker som national ret, havde i praksis vist sig i vidt omfang at blive fastsat som direktiver, der normalt kræver nationale opfyldelsesbestemmelser. Af lovtekniske såvel som af praktiske grunde fandt man det derfor hensigtsmæssigt i dyreværnsloven at åbne mulighed for, at sådanne regler kan gennemføres administrativt.

Forud for deltagelse i arbejdsgruppemøder i EU-regi inden for dyreværnsområdet afholder Justitsministeriet møder i en særlig komité ("den nationale komité"), hvor udkast til EU-direktiver løbende gennemgås og drøftes. Den nationale komité består foruden af embedsmænd fra de berørte ministerier dels af særligt sagkyndige, dels af interesserepræsentanter fra landbruget og dyreværnsforeningerne. Derudover suppleres komiteen med eksperter og repræsentanter for interesseorganisationer inden for de særlige områder, som skal drøftes. Direktivudkastene bliver tillige forud for den endelige vedtagelse forelagt Folketingets Europaudvalg.

På denne baggrund vedtog Folketinget i 1993 den foreslåede ændring af dyreværnsloven.

Adgangen til administrativt at fastsætte regler, der gør det muligt at opfylde vore internationale forpligtelser også på svineområdet, er således allerede givet i dyreværnsloven. Med gennemførelsen af en særlov